

[Ellemann-Jensen]

skaber, er i overensstemmelse med lovgivningen?»

Besvarelse (22/9 81):

Industriministeren (Erling Jensen):

Forsikringsrådet har over for mig oplyst, at man i vinteren 1980-81 gennem dagspressen blev opmærksom på, at pensionskasser hørende under Pensionskassernes Administrationskontor (PKA) havde investeret i virksomheder i et sådant omfang, at disse pensionskasser i fællesskab måtte antages at have en afgørende indflydelse på ledelsen af virksomhederne, hvortil kom, at pensionskasserne tillige var blevet repræsenteret i disse erhvervsvirksomheders bestyrelser. Foranlediget heraf udbad man sig i skrivelse af 16. januar 1981 en redegørelse for de trufne dispositioner indeholdende nærmere oplysninger om vilkårene for disse investeringer, og herunder tillige nærmere begrundelse for, at disse dispositioner er rimelige og hensigtsmæssige ud fra den varetagelse af medlemmernes interesser, som er pensionskassernes formål.

PKA besvarede denne henvendelse den 25. februar 1981, hvorefter forsikringsrådet den 17. marts 1981 anmodede selskabet om en række yderligere oplysninger. Rådet modtog PKAs svar med en skrivelse af 24. juni 1981.

Det hermed fulgte materiale er endnu ikke færdigbehandlet af forsikringsrådet, og det må under alle omstændigheder suppleres, da det kun viser aktiebesiddelser frem til den 30. september 1980.

Forsikringsrådets behandling af sagen er således ikke afsluttet på nuværende tidspunkt.

Allerede af den grund kan jeg ikke gå ind i en stillingtagen hertil.

Hertil kommer, at spørgsmålet angår anvendelsen af lovgivningen om tilsyn med pensionskasser i et konkret tilfælde. Enhver afgørelse, som forsikringsrådet træffer i henhold til lov om tilsyn med pensionskasser kan påklages til industriministeren af vedkommende pensionskasse, jfr. lovens § 22.

På denne baggrund og i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige principper finder jeg ikke, at det ville være rigtigt af mig at udtale mig om sagens afgørelse, fordi det kunne opfattes som en stillingtagen, der i

realiteten ville afskære en eventuel klager fra den i loven foreskrevne to-instansbehandling.

Dette gælder så meget mere som den nye lov om forsikringsvirksomhed, som folketinget vedtog i december 1980, træder i kraft den 1. oktober d.å. Dette ændrer efter min opfattelse ikke den fundamentale retstilstand på det her omhandlede område, men afgørelsen vil i første instans blive truffet af det nye forsikringstilsyn, der oprettes ved denne lov med rekursadgang til et særligt forsikringsnævn.

Spm. nr. 1535

Til *økonomiministeren* (14/9 81) af:

Ingerlise Koefoed (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvad den svenske devaluering vil betyde i kroner og øre for Danmark for så vidt angår import fra Sverige, for Danmarks eksport til Sverige såvel som til andre lande og som konkurrencefaktor mellem Sverige og Danmark vedrørende eksporten til andre lande beregnet på grundlag af sammenfaldet i eksportvarer og eksportområder?»

Besvarelse (23/9 81):

Økonomiministeren (Ivar Nørgaard):

Den svenske kronekurs blev den 14. september 1981 devalueret med 10 pct. over for den valutakurv, som siden omlægningen af den svenske valutakurspolitik i august 1977 har været bestemmende for kronens værdi. I denne kurv indgår for nærværende dollaren med en vægt på 16,5 pct., sterling med 13,1 pct., EMS-valutaerne med 44,5 pct. (heraf den danske krone med 9,3 pct.); de resterende 25,9 pct. udgøres af norske kroner, finmark, yen og andre valutaer. De internationale valutakursbevægelser siden midten af 1980, og herunder i særdeleshed dollarens stigning, har haft som resultat, at der løbende er sket en revaluering af den svenske krone over for EMS-valutaerne. Devalueringen må ses som en redressering af denne udvikling, der igen er nødvendiggjort af, at en meget betydelig del af den svenske eksport af færdigvarer afsættes til EMS-landene og desuden for en del varers vedkommende i konkurrence med disse landes eksport på tredjelandsmarkeder.